

nemurirea

Cristian Ovidiu

soldatul din foi de ceapă
respiră aerul suprapus al vieții
rostuind gânduri și priviri
în colțul obosit al morții
o învinge iarăși și iarăși
cu privirea ascunsă
pe care o lasă să curgă
în netezirea virală a zilei
începutul de află
în jocul de cărți câștigat
ranița sa încă poate
să cuprindă povestea unică
venită să vestească
ora nemuririi